

at give Møde ved opstaaet Ildbrand", er der indbefattet Forpligtelse til at møde og slukke, som tillige ogsaa til at være tilstede ved Brandstedets Rydning, efterat Ilden er slukket. — Endvidere indeholdt Forslaget, som sagt, efter vor Formening en Uretfærdighed; thi, hvis Forslaget, som det var os foreslagt til Betænkning, blev Lov, vilde vel Huusmand og Inderster være blevne lettede i det Arbejde, som de efter den ældre Lovgivning i Ildbrandstilfælde vare pligtige til at yde for den offentlige Sikkerheds Skyld, men dette Arbejde vilde, efter de hidtil gjældende Regler, da vedblive at hvile paa Gaardmandene, hvilket vi fandt urigtigt. Da vi imidlertid kom til det Resultat, at det Arbejde, som præsteres for det Offentlige ved opkommende Ildbrandstilfælde, ikke burde udstrækkes videre end til at Ilden var slukket og Faren forbi, har Udvalget tilladt sig at gjøre Forslag til en aldeles ny Lov, og betragte denne som en Omredaction af den ældre og forelagte; thi, naar man ikke kunde betragte den saaledes, var jeg idetmindste af den Formening, at Udvalget ikke havde Ret til at komme med et saadant Forslag. I Forordningen af 29de Febr. 1792 § 28 hedder det: „Til at slukke den Ild, som endnu kan brænde i Grunden, efterat Faren er forbi, og til at rydde Pladsen, skal saamange Brandredskaber og Mandskab blive tilstede af dem, som have været med at slukke Branden etc.". Denne Paragraph mene vi bør indskrænkes dertil, at efterat Ilden er slukket og altsaa Faren forbi, skal det Offentlige ikke bebyrdes med Arbejde, som ene vil komme Gieren tilgode. Udvalget har meent, at Faren ikke kunde siges at være forbi, førend Ilden var aldeles slukket, hvorfor det bliver aldeles nødvendigt at rydde op i Brandtomterne, for at forviise sig herom. Meningene af vort Forslag bliver altsaa saaledes, som det ogsaa vil findes udtrykkeligt angivet i samme, at Forpligtelsen til Arbejdet skal opføre fra den Tid, at „Ilden er slukket og Faren forbi". Med disse Bemærkninger skal jeg afvente, om Noget kan have noget Videre herimod at indvende.

Justitsministeren: Da nærværende Lovforslag, saaledes som det ogsaa nærmere er forklaret af den ærede Ordfører, gaaer ud paa

at have den Landboere i Ildbrandstilfælde hidtil paahvilende Forpligtelse i det Omfang, som jeg selv ved Sagens første Foretagelse erkjendte ikke at være i det Offentliges; men derimod kun i den Privates Interesse, er det en Selvsølge, at jeg ikke kan have Noget at erindre mod, at det nærværende Lovforslag, saaledes som det nu fremtræder, bliver af Thinget antaget.

Da ingen flere begjerede Ordet, skred man derpaa til Afstemning, om Lovforslaget, saalydende:

Lov,

hvoreved Landboeres Forpligtelse til at rydde Brandsteder indskrænkes.

Den Landboerne ifølge Forordningen af 29de Februar 1792 § 28 paahvilende Forpligtelse til at rydde Brandsteder, efter at Ilden er slukket og Faren forbi, ophæves herved. skulde henvises til tredje Behandling.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev dette eenstemmigt vedtaget med 69 Stemmer.

Man gif dernæst over til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Anden Behandling af Forslag til Lov om Pressens Brug, hvilket Lovforslag vil findes i Uhanget A under XXXVII, Spalte 389, og hvortil vare stillede følgende Endringsforslag:

1) Forslag af Spandet:

Lovens Titel bliver: Lov om nogle Forbrydelser, som begaaes med Ord, og om Trykkefrihed.

Til § 1.

2) Forslag af J. A. Hansen:

Efter Ordene: „Paa ethvert Skrift" foreslaaes tilføjet: „eller Blad."

3) Forslag af Spandet:

At § 1 udgaaer.

Til § 2.

4) Forslag af Spandet:

At § 2 udgaaer.

Til § 3.

5) Forslag af J. A. Hansen:

Istedensfor „Skriftets" i 1ste Linie sættes „et Skrifts eller Blads".

Efter „Skriftet" i 2den Linie indskrives: „eller Bladet".